

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 378/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. B., K., zastúpeného advokátkou JUDr. M. Š., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OUV-1025/10-K2-2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2006 doručená sťažnosť Ing. D. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. Š., K., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. (ďalej len „policajný zbor“) vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OUV-1025/10-K2-2001.

Sťažovateľ žiadal vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv policajným zborom, prikázal policajnému zboru, aby vo veci ČVS: OUV-1025/10-K2-2001 konal bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 000 Sk a náhradu trov konania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený podal 20. augusta 2001 trestné oznámenie vo veci spáchania „*trestného činu poškodzovania cudzích práv, prípadne podvodu*“. Policajný zbor uznesením z 13. januára 2003 začal trestné stíhanie vo veci, ktoré 13. marca 2003 prerušil. V trestnom stíhaní pokračoval 24. novembra 2003. Uznesením zo 7. októbra 2004 vzniesol obvinenie voči trom spolupáchateľom.

Sťažovateľ 1. augusta 2005 požiadal Okresnú prokuratúru K. (ďalej len „okresná prokuratúra“) o prešetrenie postupu vyšetrovateľa policajného zboru. Podľa tvrdenia sťažovateľa: „*Keďže Okresný prokurátor ... vo veci nekonal, požiadal sťažovateľ o prešetrenie postupu okresného prokurátora dňa 4. 12. 2005 Krajského prokurátora v K. Na základe jeho podania zo dňa 5. 1. 2006 bolo sťažovateľovi oznámené, že dozorový prokurátor požiadal o predloženie spisu na preskúmanie, čo však vyšetrovateľ nesplnil, len podal správu dňa 23. 8. 2005, že doposiaľ nebolo vybavené jeho dožiadanie na OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície S. o výsluchy obvinených Š. B. a B. Ž. Vyšetrovateľ spis nepredložil ani na opakovanú výzvu dozorujúceho prokurátora.*

Okresný prokurátor ... pod sp. zn. 2 Pv 70/03 listom zo dňa 25. januára 2006 sťažovateľovi oznámil, že ako dozorujúci prokurátor zistil prietahy v konaní a vyšetrovateľovi uložil vec meritórne ukončiť do 2. marca 2006. Do dnešného dňa sa tak nestalo.“

Sťažovateľ 5. októbra 2006 požiadal krajského riaditeľa Policajného zboru v K. o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v K. listom z 10. novembra 2006 sťažovateľovi oznámil, že jeho žiadosť postúpil okresnej

prokuratúre na postup podľa § 210 Trestného poriadku (preskúmanie postupu policajta prokurátorom).

Postup policajného zboru považuje sťažovateľ za porušenie ním označených základných práv a z uvedeného dôvodu podal ústavnému súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní vo veci vedenej policajným zborom pod sp. zn. ČVS: OUV-1025/10-K2-2001.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa právneho názoru ústavného súdu (vysloveného napr. vo veciach II. ÚS 36/94, I. ÚS 49/98) zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní možno

napadnúť opravnými prostriedkami podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať o zákonnosti postupu a rozhodnutí týchto orgánov a ani ich rozhodnutia zrušovať. Ochranu konkrétneho práva alebo slobody, ktorých porušenie je namietané, môže ústavný súd poskytnúť len vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba už nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred iným štátnym orgánom Slovenskej republiky (napr. pred orgánmi prokuratúry v ich hierarchickom zaradení).

Podľa ustanovenia § 17 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)

(ods.1) „Prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.“ (napr. Trestný poriadok)

(ods. 2) „Prokurátor najmä

a) vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní (...)“.

V rámci dozoru nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní [§ 230 ods. 2 b) Trestného poriadku] je prokurátor oprávnený (...) „vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje“.

V zmysle uvedeného prokurátor vykonáva previerku, ktorou získava podklady pre svoje rozhodnutie v konkrétnej trestnej veci, prípadne na pokyny pre policajný orgán v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania „*V rámci previerok prokurátor skúma najmä včasnosť a dôvodnosť začatia trestného stíhania, ako aj zákonnosť postupu v ňom*“.

Podľa ustanovenia § 210 Trestného poriadku - Žiadosť o preskúmanie postupu policajta „Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené priet'ahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo

skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť“. V zmysle citovanej právnej normy prokurátor je povinný v rámci prokurátorského dozoru nad prípravným konaním, ale aj na základe žiadosti osôb uvedených v tomto ustanovení odstraňovať nezákonnosti a nesprávnosti v postupe policajta. Ak prokurátor zistí, že žiadosť je odôvodnená, odstráni zistené nedostatky buď sám, alebo dá na to pokyn policajtovi. Žiadateľa o spôsobe vybavenia podnetu prokurátor písomne upovedomí.

V predmetnej veci (ako to vyplýva zo skutočností uvedených v I. časti odôvodnenia) prejavil sťažovateľ svoju nespokojnosť s postupom policajného zboru podnetmi (z roku 2005) podanými orgánom prokuratúry. Aj v súčasnosti jeho podnet adresovaný riaditeľovi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v K. vybavuje okresná prokuratúra v zmysle príslušných ustanovení trestnoprávných predpisov.

Vzhľadom na to, že v posudzovanej veci je t. č. ďalší sťažovateľov podnet prešetrovaný okresnou prokuratúrou (voči postupu ktorej sa má sťažovateľ možnosť dovolať nápravy na prokuratúrach vyššieho stupňa) a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľ má v zmysle platnej právnej úpravy kedykoľvek v priebehu vyšetrovania jeho trestného oznámenia právo postupu stanoveného ustanovením § 210 Trestného poriadku, kvalifikuje ústavný súd posudzovanú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe odmietnutia sťažnosti ako celku nepovažoval ústavný súd za dôvodné zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa (uloženie povinnosti policajnému zboru vo veci konať, priznanie mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov jeho právneho zastúpenia), lebo rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2006